

Sygn. akt I C 1958/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

przeciwko S. J.

o zapłatę 36102,32 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. na rzecz pozwanego S. J. kwotę 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1958/18

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. pozwem z dnia 11 stycznia 2018 r. złożonym w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wniósł o zasądzenie od pozwanego S. J. kwoty 36102,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Powód jest podmiotem, który nabył przedmiotową wierzytelność od (...) Bank (...) S.A. w W..

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie I Nc 353/18 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie uwzględnił powództwo (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. w całości.

Pozwany S. J. w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, podnosząc zarzut przedawnienia. Ponadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej.

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2018 r. wydanym w sprawie I C 877/18 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie strony procesu podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. J. zawarł w dniu 10 grudnia 2009 r. z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) (bezsporne).

Bank wypowiedział umowę pismem z dnia 7 października 2010 r. wobec faktu, że S. J. nie spłacał rat pożyczki zgodnie z umową (wypowiedzenie umowy k. 68).

W dniu 14 stycznia 2011 r. S. J. zawarł z (...) Bank (...) S.A. w W. ugodę nr 281/2011 w przedmiocie określenia zasad spłaty zadłużenia z tytułu pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 10 grudnia 2009 r. (uгода k. 73).

Pismem z dnia 29 marca 2011 r. bank zawiadomił S. J., że powyższa ugoda nie weszła w życie z uwagi na niespełnienie warunków zawartych w ugodzie tj. wpłaty pierwszej raty w terminie do 30 stycznia 2011 r. (zawiadomienie k. 74).

Roszczenie z tytułu umowy pożyczki stało się wymagalne z dniem 30 marca 2011 r. (wezwanie k. 9).

Wierzytelność została przeniesiona na (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. w ramach umowy cesji wierzytelności z dnia 29 maja 2012 r. (bezsporne).

Pismem z dnia 26 czerwca 2012 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zawiadomił S. J. o przeniesieniu wierzytelności z dniem 30 maja 2012 r. na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. (zawiadomienie k. 10).

Pismem z dnia 2 lipca 2012 r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wezwał S. J. do spłaty zadłużenia wymagalnego z dniem 30 marca 2011 r. wraz z odsetkami (wezwanie k. 9).

W dniu 20 lipca 2012 r. na rachunek (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wpłynęło 200,00 zł, 7 września 2012 r. – 100,00 zł, 11 czerwca 2013 r. – 100,00 zł, 16 października 2015 r. – 500,00 zł, 5 lipca 2016 r. – 250,00 zł, 22 lipca 2016 r. – 500,00 zł, 7 listopada 2016 r. – 500,00 zł, 5 kwietnia 2017 r. – 350,00 zł, zaliczone przez (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. na poczet zadłużenia S. J.. Wpłaty były dokonywane przez A. J., małżonkę S. J. bez jego wiedzy i świadomości (wpłaty k. 80 – 87, k. 98 – 109, zeznania świadka A. J. k. 113 – 114, zeznania pozwanego S. J. k. 114 – 115).

A. J. i S. J. zawarli związek małżeński w 1999 r. Od lat 2009 – 2010 nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Zamieszkują od tamtej pory na tej samej nieruchomości, ale w innych budynkach. S. J. płaci alimenty dobrowolnie. A. J. nie kontaktowała się w mężem w sprawie odbieranej korespondencji, w tym dotyczącej jego zadłużenia u różnych podmiotów związanego zwykle z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. W miarę możliwości płaciła niektóre należności, nie informując o tym S. J.. Dokonywała wpłat na poczet jego zadłużenia, obawiając się, że z powodu jego długów straci wraz dziećmi dom. Nie rozmawiali o finansach, gdyż te rozmowy kończyły się kłótniami (zeznania świadka A. J. k. 113 – 114, zeznania pozwanego S. J. k. 114 – 115).

Okoliczności niniejszej sprawy są co do zasady niesporne. Pozwany S. J. potwierdził fakt zawarcia umowy pożyczki oraz brak jej spłaty. Okoliczności powyższe, znajdują potwierdzenie, zarówno w przedstawionych w sprawie dokumentach, jak też zeznaniach pozwanego S. J..

Kwestią sporną jest ocena, czy w sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia wskutek zapłaty części należności na rzecz powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. w okresie od lipca 2012 r. do kwietnia 2017 r. Bezspornym jest między stronami, że roszczenie stało się wymagalne z dniem 30 marca 2011 r., zaś we wskazanym okresie zostały dokonane na rzecz powoda wpłaty z tytułu zadłużenia S. J.. Decydujące znaczenie w tym zakresie mają dowody wpłat, z których wynika, że dokonywała ich A. J. – żona pozwanego S. J. oraz jej zeznania, potwierdzone przez pozwanego, że dokonywała tych wpłat bez jego wiedzy i świadomości. Sąd dał wiarę jej zeznaniom w tym zakresie, mając na uwadze, że są logiczne i wyjaśniają przyczynę takiego postępowania. Świadek A. J. dokonując wpłat na podstawie odbieranej korespondencji adresowanej do pozwanego, działała w przekonaniu, że chroni małoletnie dzieci przez stratą domu, przeznaczając na spłatę różnych długów męża dostępne środki finansowe.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie nie może zostać uwzględnione z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia tego roszczenia.

Dochodzona pozwem należność powstała w związku z umową pożyczki z dnia 10 grudnia 2009 r. zawartą przez pozwanego S. J. z (...) Bank (...) S.A. w W.. Pozwany S. J. nie uregulował należności wynikającej z umowy pożyczki; ugoda pozasądowa zawarta w dniu 14 stycznia 2011 r. nie weszła w życie, w związku z czym roszczenie banku stało się wymagalne z dniem 30 marca 2011 r.

Podnieść należy, że zgodnie z art. 117 § 2¹ kc (dodanym ustawą o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2018 r.), po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Nie może zaś budzić wątpliwości, że pozwany S. J. w relacji z (...) Bank (...) S.A. w W. był konsumentem. Konsumentem jest bowiem osoba fizyczna dokonująca z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Sąd jest więc w tym przypadku zobowiązany zbadać i uwzględnić z urzędu okoliczność, że roszczenie jest przedawnione.

W ocenie Sądu roszczenie, z którym w niniejszej sprawie wystąpił powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W., jest przedawnione.

Jak wskazano powyżej, roszczenie z umowy pożyczki stało się wymagalne w dniu 30 marca 2011 r.; uległo zatem przedawnieniu.

Zgodnie bowiem z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a z takim roszczeniem mamy do czynienia w niniejszej sprawie, wynosi trzy lata. Stosownie zaś do art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Tym samym powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W., aby uniknąć przedawnienia roszczenia, powinien wystąpić do Sądu z pozwem najpóźniej do dnia 30 marca 2014 r. Tymczasem pozew został wniesiony dopiero w dniu 11 stycznia 2018 r. Należy przy tym podkreślić, że koniec terminu przedawnienia (zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 118 kc) przypada w niniejszej sprawie właśnie na dzień 30 marca 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 zd. drugie przywołanej już wyżej ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2018 r., jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie tej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Wskazać należy, że nawet przy uwzględnieniu obecnie obowiązującej treści przepisów o przedawnieniu, nastąpiłoby z dniem 31 grudnia 2014 r., a zatem również przed wytoczeniem powództwa.

Nie ulega więc wątpliwości, że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie uległo przedawnieniu.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117¹ kc, które obligowałyby sąd do nie uwzględnienia upływu terminu przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu, wbrew stanowisku powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W., nie można uznać, że dokonane w okresie 20 lipca 2012 r. – 5 kwietnia 2017 r. wpłaty z w łącznej wysokości 2400,00 zł, oznaczają, że pozwany S. J. uznał roszczenie, co stanowiłoby podstawę przyjęcia, że nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

Niewątpliwie, zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny, uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, krótko określane jako uznanie długu, obejmuje dwie postacie uznania: uznanie właściwe i niewłaściwe. Uznanie niewłaściwe przypomina instytucję prawa postępowania cywilnego, a mianowicie - przyznanie faktu. O ile jednak treścią tego ostatniego byłby sam fakt bycia dłużnikiem, o tyle przy uznaniu niewłaściwym chodzi o wyraz świadomości samego zobowiązanego. Zapłata części długu, zapłata odsetek, udzielenie zabezpieczenia przez dłużnika - co do zasady - są traktowane jako okoliczności przerywające bieg przedawnienia. Poza tym wskazuje się na wszelkie "prośby" skierowane do wierzyciela, czy to o rozłożenie na raty, czy to o odroczenie terminu płatności, czy to o zwolnienie z odsetek lub długu. Takie ujęcie aprobuje Sąd Najwyższy, który wskazał w wyroku z dnia 19 września 2002 r. w sprawie II CKN 1312/00 że, zwrócenie się przez dłużnika do wierzyciela o rozłożenie należności głównej na raty i zwolnienie z obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie może stanowić uznanie roszczenia, także wtedy, gdy proponowane porozumienie między stronami nie doszło do skutku". Ogólnie rzecz ujmując, chodzi o każde zachowanie dłużnika, z którego wynika jego świadomość bycia dłużnikiem. Przykłady dowodzą, że uznanie przerywające bieg przedawnienia może być dokonane w sposób wyraźny lub dorozumiany przez czynność czysto faktyczną. Już z tego wynika, że nie musi ono wskazywać ani podstawy prawnej, ani wysokości uznawanego roszczenia, choć dopuszcza się zastrzeżenie przez dłużnika ograniczonego charakteru uznania. Takie ograniczenie, niewątpliwie możliwe przy uznaniu właściwym, zwykle zawierającym wyraźną deklarację co do uznawanego długu, trudno sobie wyobrazić przy czynnościach konkludentnych, które kwalifikuje się jako uznanie niewłaściwe. Z natury rzeczy nie ma w nich miejsca na oświadczenia co do wysokości uznawanego długu. Zachowania te, jak się wydaje, raczej przerywają bieg przedawnienia co do całego roszczenia.

W niniejszej sprawie, pomimo zaliczenia przez powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. dokonanych w okresie 20 lipca 2012 r. – 5 kwietnia 2017 r. wpłat na poczet zadłużenia, brak jest – w ocenie Sądu – podstaw do przyjęcia, że nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia wobec uznania niewłaściwego. Wprawdzie dokonane wpłaty zostały opatrzone imieniem i nazwiskiem pozwanego oraz numerem sprawy powoda, jednakże pozwany S. J. nie potwierdził dokonania tych wpłat. Z zeznań świadka A. J. – żony pozwanego wynika, że to ona pozostawała w kontakcie z powodem, odbierając korespondencję, o której nie informowała pozwanego. Nie informowała go również o spełnieniu części świadczenia. Brak zatem podstaw do uznania, że do częściowej spłaty zadłużenia doszło za wiedzą i świadomością pozwanego S. J., a tym samym, że nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z art. 98 kpc, strona przegrywająca proces jest zobowiązana zwrócić stronie przeciwnej koszty procesu. Sąd oddalił powództwo w całości, a zatem powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. zobowiązany jest zwrócić pozwanemu S. J. poniesione przez niego koszty procesu. W związku z powyższym w pkt II wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, których wysokość ustalono stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.